

klæring, og jeg troer det gjerne; thi jeg er overbevist om, at han kunde have afgivet den. Men have vi for Diebliffet ved Roret — og det troer jeg, at vi have — Mænd, som sætte Priis paa at holde ethvert Ord, de have givet, saa skulde vi heller ikke ved at vedtage en Anmærkning som denne yttre den mindste Tvivl om, at vi have fuld Tillid til deres Paalidelighed.

Winther: Det gjør mig ondt, at mine Udtalelser igaar skulde have en saa forstyrrende Indflydelse paa den ærede Kultusminister, at han endog kunde blive, som han sagde, forbløffet over Noget, jeg udtalte. I den Henseende maa jeg dog bemærke, at den ærede Minister rimeligviis maa have hørt med de samme Øren, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) hørte, hvad jeg sagde, og deraf har ladet sig vilblede til at see mine Udtalelser i et andet Lys end det, hvori de burde sees. Jeg har aldeles ikke sagt Noget, som man med Rette kunde betegne, som om jeg havde taget den omtalte Kirkecommission haardt i Skole. Jeg anførte en ligefrem Kjendsgjerning, som jeg, saa at sige, læste op af Kirkecommissionens Beretning om sin Virksomhed. Jeg har slet ikke sagt Andet end dette; men jeg gjorde opmærksom paa de Færer, som der kunde flyde for Rigsdagen, hvis man fra en Kirkecommission skulde have nye Forslag frem af samme Art som de, der fremkom fra den tidligere Kirkecommission, idet jeg nemlig paa-pegede, at denne tidligere Commission havde ifinde at foreslaae en Ordning, hvorved Rigsdagens lovgivende Virksomhed med Hensyn til visse kirkelige Anliggender skulde berøves den. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds søgte at svække Betydningen af min Udtalelse ved den Bemærkning, at jeg formeentlig ikke havde fremdraget, at det kun var en midlertidig Foranstaltning, der var Tale om (Casse: Nei); jo det blev sagt af det ærede Medlem; dette vil Tidenden vise. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at der i den nævnte Beretning er et Votum fra et Fleertal og et Votum fra et Mindretal, og i Fleertallets Votum er der ligefrem Forslag til en vedvarende og endelig Ordning af Kirkens

repræsentative Forfatning. Mindretallets Votum, som forresten var det, jeg nærmest sigtede til, — og det er maaffee derved, at den ærede Rigsdagsmands Bemærkning foranledigedes — gik derimod ud paa en foreløbig Foranstaltning. De see altsaa, mine Herrer, at der i denne Commissions Indstilling ikke alene var Tale om midlertidige, men ogsaa om endelige Foranstaltninger. Naar jeg drog en Slutning fra en tidligere Kirkecommissions Udtalelser til, hvad der kunde befrygtes at komme frem fra en ny Commission, da blev jeg lebet dertil ved de Udtalelser, der i den senere Tid have lydt fra Landemoderne og Bisperne; thi jeg vil spørge: Troer den ærede Minister, at han kan tilveiebringe nogle af de Røster, han omtalte som dem, der kunde udtale Kirkens Mening, uden at han nødsages til ogsaa at medtage nogle af dem, der have udtalt sig paa den Maade, jeg nys nævnte, navnlig Landemodernes Medlemmer og særligt Bisperne. Dette troer jeg ikke, han vil kunne undgaae, og derfor forekommer det mig at være berettiget at nære Frygt for, at vi, ved at indstifte en ny Kirkecommission eller give Midler til dens Oprettelse og Virksomhed, udsætte os for, at der gennem den kommer Befræstelse paa Anstuelser, vi tidligere have hørt fra en Kirkecommission, og hvis Gjennemførelse vi maatte ansee for urigtig og fordærlig. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har erklæret, at han vil stemme mod Bevillingen af de 5,000 Rd., som er bestemt til at foreberede kirkelige Forslag; men han lagde Vægt paa, at vi derved ikke bevilgede Penge til en Kirkecommission, og deri skulde altsaa efter hans Anstuelser ligge en mindre Fare for Rigsdagen med Hensyn til den Myndighed, man kunde vente, at der blev tillagt en Kirkecommission. Deri kan jeg ikke være aldeles enig med ham. Den ærede Minister har aabent og ligefrem sagt os, at han vil benytte disse Penge til en Kirkecommissions Sammentalsdelse, og naar vi have hørt dette, og vi derefter bevilge Pengene, have vi i Virkeligheden været med til at bevilge Penge til en Kirkecommission; Ministeren vil i sin Tid med god Grund kunne fremhæve, at han ikke har lagt Dølgemaal derpaa, før Thinget gav sin Stemme